

יבמות נז

רבי אלעזר ורבי שמעון	תנא קמא – רבי מאיר	
מכשירין	לא יאכלו בתרומה	אלמנה לכהן גדול, גרושה וחלוצה לכהן הדיוט מן האירוסין
לא, אם אמרת בקידושי רשות - שכן אין לו להאכיל במקום אחר, תאמר בקדושי עבירה - שכן יש לו להאכיל במקום אחר?	ק"ו: ומה קדושי רשות אין מאכילין, קדושי עבירה לא כ"ש!	טעמיהם שהובאו בברייתא

השוואת מקרה של המשנה למקרה אחר: א"ר אלעזר א"ר אושעיא: פצוע דכא כהן שקדש בת ישראל - באנו למחלוקת ר"מ ורבי אלעזר ור"ש,

לר"מ דאמר: משתמרת לביאה פסולה דאורייתא לא אכלה	לר' אלעזר ור' שמעון משתמרת לביאה פסולה דאורייתא אכלה
הא נמי לא אכלה	הא נמי אכלה

דחיית ההשוואה: ממאי? לר' אלעזר ור' שמעון:

כהן וגרושה ואחרים	פצוע דכא
דיש לו להאכיל במקום אחר - אכלה	דאין לו להאכיל במקום אחר – לא אכלה!
	ניסיון לדחות: הכא נמי יש לו להאכיל בבת גרים תירוצ: והא מיבעיא בעי לה רבי יוחנן מרבי אושעיא, ולא פשיט ליה

דחיית הדחייה: יש אפשרות להשוות פצוע דכא לכהן

רבא	אביי	אפשר להשוות כי:
הואיל ומאכילה בעבדיו ושפחותיו הכנענים	הואיל ומאכילה בלא ידעה	
קנין דאישות מקנין דאישות ילפינן, ולא ילפינן קנין דאישות מקנין דעבדים	רבא: שאני התם, שכבר אכלה אביי: שכבר אכלה לא אמרינן; דאי לא תימא הכי, בת ישראל שניסת לכהן ומית, תיכול, שכבר אכלה רבא: התם פקע קניניה הכא לא פקע קניניה	למה לא אמר כדעה האחרת – קושי בשיטת האחר

שאלה: גופא, בעא מיניה רבי יוחנן מרבי אושעיא: פצוע דכא כהן שנשא בת גרים, מהו שיאכילנה בתרומה? אישתיק ולא אמר ליה ולא מיד.

ניסיון להבין את השאלה ולתרצה: למאן? למי נשאלת השאלה?

רבי אליעזר בן יעקב	ר' יוסי	ר' יהודה	
אם שניהם גרים אז היא חללה	בת גרים כשרה	גר כחלל – בת גר זכר חללה בת גיורת לא חללה	בת גרים לכהונה
	לא נקרא קהל	נקרא קהל	קהל גרים

- אי לרבי יהודה, בין בקדושתיה קאי בין לאו בקדושתיה קאי לא אכלה,
 - אי בקדושתיה קאי לא אכלה, דהא אמר מר: בת גר זכר כבת חלל זכר
 - אי לאו בקדושתיה קאי לא אכלה, דהא אמרינן: קהל גרים איקרי קהל!
- ואי לר' יוסי, בין בקדושתיה קאי בין לאו בקדושתיה קאי אכלה,
 - בקדושתיה קאי אכלה, דהא אמר: אי לאו בקדושתיה קאי אכלה

אף גר שנשא גיורת - בתו כשרה לכהונה דהא אמר: קהל גרים לא איקרי קהל!

- אלא אליבא דהאי תנא; דתנן, **רבי אליעזר בן יעקב אומר: אשה בת גרים לא תנשא לכהונה - עד שתהא אמה מישראל**, והכי קמיבעיא ליה:

כשרות מיתוספא בה ואכלה, או דלמא קדושה (קהל ה') מיתוספא בה ולא אכלה?

תשובה לשאלה: תא שמע: כי אתא רבי אחא בר חיננא מדרומא, אתא ואיתי מתניתא בידיה: מנין לפצוע דכא כהן שנשא בת גרים, שמאכילה בתרומה? שנאמר: (ויקרא כ"ב) **וכהן כי יקנה** למאן? אילימא:

- לרבי יהודה, האמר: בין בקדושתיה קאי בין לאו בקדושתיה קאי לא אכלה!
- ואי לרבי יוסי, ל"ל קרא? האמר: בין בקדושתיה קאי בין לאו בקדושתיה קאי אכלה!
- אלא לאו לרבי אליעזר בן יעקב, וש"מ: כשרות איתוספא בה ואכלה, ש"מ.

רבי	שמואל	רמי בר חמא
יש חופה לפסולות (ונפסלת מאכילת תרומה בחופה פסולה)	אין חופה לפסולות (ואינה נפסלת מאכילת תרומה)	באנו למחלוקת רבי מאיר ורבי אלעזר ורבי שמעון לר' אלעזר ור' שמעון דאמרי: קדושין לא פסלי, חופה נמי לא פסלה
		דחייה: אולי ר' מאיר רק פוסל בקידושין שיש קניין אבל לא בחופה שאין קניין

הגבלת המחלוקת: אמר שמואל: ומודה לי אבא, בתינוקת פחותה מבת שלש שנים ויום אחד, הואיל ואין לה ביאה אין לה חופה.

חיזוק להגבלה: אמר רבא, אף אנן נמי תנינא:

בת שלש שנים ויום אחד:

- מתקדשת בביאה,
- ואם בא עליה יבם - קנאה,
- וחייבין עליה משום אשת איש,
- ומטמאה את בועלה לטמא משכב תחתון כעליון,
- נשאת לכהן אוכלת בתרומה,
- בא עליה אחד מכל הפסולין - פסלה;

דין: בת שלש שנים ויום אחד הוא דמפסלה בביאה - מפסלה בחופה, הא פחותה מבת שלש שנים ויום אחד דלא מפסלה בביאה - לא מפסלה נמי בחופה, שמע מינה.

